

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 103.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789818832/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Felix blev uhyre fornøiet.

Jeg har selv tænkt det, sagde han, men jeg var dog bange for at jeg havde taget fejl, for undertiden – men naar De ogsaa troer det; hvor De er nydelig idag Augusta; Emilie har ogsaa saadanne Smilehuller; o, jeg kunde kysse dem; – nei, nu havde jeg nær glemmt at fortælle Dem det Mærkeligste. Aa skjænk mig en halv Kop endnu, saa skal De blot høre.

Og nu fulgte Beretningen om Candidaten og Kjæresten og hvad deraf fulgte.

Cancellisten underholdt imidlertid sin Fader og Vilhelm med forskjellige Betragtninger over de nationale Forholde, men da han ikke blev synderlig opmuntret til Veltalenhed, idet hans Fader ikke interesserede sig for disse Anliggender, og Vilhelm, der snarere hørte efter Felix og Augustas Conversation end efter hans Deductioner, ikke sagde ham imod, men blot engang imellem yttrede et: forstaaer sig, naturligt, Gud bevares, o.s.v. gik hans Foredrag kun slæbende og døde tilsidst ganske hen. Saaledes hørte Alle Slutningen af Felix Fortælling om hans Bestræbelser for at skjule de Elskendes Kys for Emilie, og Vilhelm tog deraf Anledning til at spørge Cancellisten, hvad han meente om denne Sag.

Ja, sagde denne med en overlegen Mine, det forekommer mig rigtignok som om Hr. Bearn har forløbet sig, forløbet sig betydeligt, og kan være tilfreds med at denne Scene gik saa ubemærket hen. Det er kun ved i længere Tid at bevæge sig i Selskabslivet man opnaaer hiin fine Takt, som sikkrer os for at støde an imod Decorum. Imidlertid maa jeg tilstaae, at dette Tilfælde aldrig er forekommet mig før, lige-saalidt som jeg er istand til at indsee mindste Motiv for Hr. Bearn's Opførsel.

Der hører Du, sagde Vilhelm, Du har stødt an imod den gode Tone; skam Dig, Felix, hvad maa Folk tænke om Dig? Gjøre Ophævelse fordi to Kjærestefolk kyskes! De maa jo troe, Du ingen Opdragelse har. Raabe Vagt i Gevær, fordi man nærmer sig et Par, der holder af hinanden! Det er jo tydeligt, Du har aldrig været iblandt Folk før.

Men for Fanden, udbrod Felix, da han endelig kunde komme til Orde, jeg har jo sagt Dig mine Grunde, og jeg gjentager, om jeg ogsaa skal blive til Latter derfor, et saadant Syn støder mig, naar jeg er ædru; og om det saa tusinde Gange var Møde, saa er og blive slige Scener